

Za chwilę start

Przemek Liput

Warsztaty ruchowo-plastyczne

Wiek uczestników: 5-8 lat

Czas trwania: około 60 minut

Po warsztatach uczestnicy:

- wiedzą, co robić, gdy się zgubią i jak zachować spokój w trudnej sytuacji,
- rozwijają spostrzegawczość, wyobraźnię i koordynację ruchową poprzez zabawy inspirowane książką,
- tworzą własne postaci i uczą się współpracy przy wspólnym plakacie – „Kosmicznym dworcu”,
- uczą się akceptować różnorodność – każdy kosmita wygląda inaczej i to jest jego siła

Materiały

- kolorowy papier i karton. Mogą być też ścinki, makulatura, opakowania etc.
- kredki, flamastry, nożyczki, klej
- taśma papierowa (do wyznaczenia „kosmicznego pasa startowego”)
- muzyka (rytmy kosmiczne, elektroniczne lub zabawne)

1. Wprowadzenie. Co zrobić, gdy się zgubimy?

- Czytamy fragment książki – moment, gdy Myszką Zuzia i robo-schody szukają Patryka.
- Rozmawiamy z dziećmi: kto to jest Patryk, gdzie mógł się zgubić, jak wygląda kosmiczny dworzec. Rozmawiamy z dziećmi o tym co zrobić, gdy się zgubimy:
- Czy komuś z was zdarzyło się kiedyś zgubić – np. w sklepie, w parku, w tłumie?
- Jak się wtedy czuliście?
- Co wam pomogło?
- Co możemy zrobić, gdy się zgubimy? (np. zatrzymać się, nie biec, poprosić o pomoc dorosłego, szukać osoby w mundurze lub obsługi, zadzwonić do rodzica itp.)
- Kto w książce pomagał Patrykowi? Czy każdy z nas może być takim pomocnikiem dla kogoś innego?

Zapowiadamy: dziś stworzymy własnych kosmicznych pasażerów i poszukamy Patryka.

2. Część ruchowa – „Kosmiczne poszukiwania”

- Na podłodze taśmą wyznaczamy „pas startowy” i „dworzec kosmiczny”.
- Dzieci poruszają się po sali przy muzyce – każdy udaje innego kosmicznego podróżnika (można wymyślić własny sposób chodzenia: skakanie na jednej nodze, suniecie jak robot, unoszenie się jak meduza).
- Gdy muzyka się zatrzymuje, prowadzący mówi:
 - „Zgubił się Patryk!” – wszyscy zamarzają w swojej pozycji.
 - „Startujemy!” – dzieci biegną lub lecą na pas startowy.
- Zabawa powtarza się kilka razy, w różnych tempach.

3. Część plastyczna – „Kosmiczny tłum”

- Każde dziecko rysuje lub wykleja swojego kosmicznego pasażera – może mieć dziwne kształty, płetwy, ogony, dzióbki.
- Wycinamy postacie i wspólnie przyklejamy je na dużym arkuszu (scena: dworzec kosmiczny).
- Jedno dziecko losuje małego „Patryka” (rysunek/wycinek) i ukrywa go gdzieś w tłumie – reszta szuka. Ważne! „Patryk” może być ukryty za jakąś postacią, może być widać tylko fragment „Patryka”, tak by był trudniejszy do znalezienia.

4. Zakończenie

- Wspólnie oglądamy powstały plakat – „Kosmiczny dworzec pełen pasażerów”.
- Krótkie podsumowanie: co pomagało nam w szukaniu Patryka, co w tworzeniu kosmitów było najzabawniejsze.